

Miljøankenævnet skal tage sig ud som en uafhængig ankeinstans. Ankenævnets sammensætning (den manglende repræsentation af forbrugere, miljørepræsentanter og arbejdere) er sammen med ankenævnets lovgrundlag, som pålægger ankenævnet at tage hensyn til virksomhedernes udgifter ved miljøbeskyttelsesforanstaltninger, imidlertid en sikker garanti for at ankenævnet går industriens og landbrugets ærinde. Derfor skal det nedlægges.

Til nr. 716.

Tilsynets eneste væsentlige opgave nu – og forhåbentlig i al fremtid – er at holde øje med Forsøgsanlægget Risø. Da Tilsynets normale praksis er den altid at spørge Risø til råds inden man udtaler sig, er det en illusorisk kontrol, man udøver. Tilsynet kan derfor nedlægges.

Dersom regeringen finder, at kontrollen med Risøs virksomhed skal bestå i mere end at man spørger Risø selv (og det kunne der være al mulig grund til at mene), så vil VS gerne støtte oprettelsen af et uafhængigt kontrolorgan.

Til nr. 717 og 718.

Som bekendt har DGU måttet opgive den kontrol med A. P. Møllers virksomhed, som bestod i, at man havde en person placeret på boreplatformen. Da vi ikke finder, at spørgsmålet om kontrol med A. P. Møller skal afhænge af et overenskomstspørgsmål eller bevillingsspørgsmål, tilbyder vi hermed en løsning af problemet.

Da visse oplysninger i dagspressen tyder på, at det ikke vil slå benene væk under A. P. Møller-koncernen, mener vi at man kan lade dem betale millionen.

Til nr. 719.

Ivar Nørugaards, Industrirådets, Landbrugsrådets med fleres insisteren på at bevare både allergi- og kræftfremkaldende farvestoffer i de daglige madvarer har sat Statens Levnedsmiddelinstitut i en håbløs situation.

Hvor princippet i en positivliste ellers er det, at listen skal give en sikkerhed for at de stoffer som er på listen, er uskadelige, har ministerens indgreb til fordel for landbruget vendt bevisbyrden.

SLI er nu nødt til at føre bevis mod de stoffer på positivlisten som man har mistanke til. Det er et langvarigt og besværligt arbejde, ikke mindst fordi man samtidig skal kunne imødegå landbrugets massive propaganda og intimidering af instanser, som tager forbrugernes interesser alvorligt.

I den situation, hvor regeringen har solgt forbrugerne til fordel for de røde pølser, er det derfor ikke andet at gøre end at styrke Levnedsmiddelinstuttet.